

[Skatteministeren]

Derfor sendes der så et korrektionsskema med ud, sådan at hvis skatteyderen mener, at der er tale om en forkert opgørelse, så kan der foretages en rettelse.

Det er efter min opfattelse den administrativt nemmeste måde at gøre det på, og det er for skatteyderen den nemmeste måde at klare det her på. Jeg skal være den første til at beklage, at det forholder sig sådan, men det er nu engang sådan, og så gælder det om at finde den bedste udvej, og den mener vi at have fundet her.

Lad mig så føje til, at med det lovforslag, vi har til behandling i dag, sker der samtidig en meget kraftig forenkling af den metode, hvorefter renteaftgiften skal gøres op, sådan at selve skemaet, de rubrikker, der skal bringes i anvendelse, når renteaftgiften skal gøres op hos skatteyderen, vil blive væsentlig enklere fremover, end de har været på selvangivelserne i år.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jamen jeg synes jo, vi kommer et stykke videre, hver gang vi diskuterer disse ting. Nu har vi i hvert fald fået skatteministerens helt klare indrømmelse af, at det her fungerer ikke.

Men jeg synes ikke, at skatteministeren og regeringen og skatteministerens forgænger i den forrige regering, som skatteministerens parti også var medlem af, skal løbe fra ansvaret, for det er jo sådan, at både denne regering og den forrige regering har haft utrolig travlt med at beskære kommunernes økonomi. Allerede i 1983 pålagde et flertal her i Folketinget efter en SF-forespørgsel den daværende skatteminister, Isi Foighel, at tilføre de nødvendige ressourcer til de lignende myndigheder, men det kom aldrig nogen sinde til at ske. I stedet for skar man hårdt og brutalt ned. Det har man fortsat med også i denne skatteministers levetid. Nu ligger ministeren, som han har redet.

Til sidst vil jeg godt sige, at det er jo rigtigt, når ministeren siger, at der er sket en kraftig forenkling. Det er rigtigt, at på det punkt er der sket en kraftig forenkling, for når man stort set afskaffer renteaftgiften, så er der da tale om en forenkling. Spørgsmålet er bare: Kan folk finde ud af, hvad det egentlig er for lån, der nu er fritaget?

Pia Gjellerup (S):

Ministeren brugte overskriften »dagbladshi-

storie«, da han skulle svare på forholdene vedrørende de 100.000 fejl. Imidlertid vedstod han også, at der var tale om 100.000 opgørelser, som kunne være fejlbehæftet, sådan som det står ikke kun i dagbladene, men skam i et helt almindeligt svar til Skatte- og Afgiftsudvalget.

Så siger skatteministeren, at vi alle sammen har været informeret om helt fra juni måned, at der i forhold til 1987-opgørelserne ville være store problemer, nemlig mere end 200.000 tilbageholdte. I forhold til forslaget fra den 30. juni om ændringer i renteaftgiften ville det være nødvendigt at udsende fornyede opgørelser, hvis man skulle gennemføre denne.

For det første gik vi selvfølgelig ud fra, at man arbejder i perioden fra juni måned til december, hvor opgørelserne skal sendes ud. Det er da ikke for meget at tro, at en del af de problemer kunne nå at blive ryddet af vejen inden da. I øvrigt er det forslag, der var tale om, forslaget af 30. juni. Det var – sådan opfattede vi det, og sådan opfatter man det, når man ser bemærkningerne – i relation til den meget indviklede aftrapningsordning, der var tale om dér, at man skulle bruge en fornyet opgørelse.

Vi havde også det indtryk under forhandlingerne, at i forhold til den halvering af antallet af opgørelser, som det ville indebære for 1987, kunne man nu komme ud over de store administrative problemer.

Alle vores bestræbelser under forhandlingerne har gået ud på – det er grunden til, at der overhovedet har været brug for forhandlinger – at afskaffe det administrative kaos. Det var det kaos, vi forudså helt tilbage i 1986. Så siger ministeren, at nu må vi sandelig vælge side: Vil vi have ansvar for det administrative kaos, eller vil vi ikke? Vil vi overlade det til skatteministeren?

Vi vil godt overlade skatteministeren ansvaret for det administrative kaos. Problemet er blot, at det har så kæmpestort et omfang, at Folketinget selvfølgelig også har en forpligtelse til at sørge for at sætte visse grænser for, hvad en skatteminister kan finde på at påtage sig af ansvar. Dér mener vi at grænsen faktisk er overskredet ved de 25 pct. eller flere fejl. Derfor spørger vi interesseret til, om skatteministeren virkelig vil påtage sig et ansvar for 100.000 fejl uden at gøre noget ved det, når man har udtalt i forhandlingerne, at der ikke ville være nævneværdige administrative problemer tilbage. Sådan har vi opfattet forhandlingerne.